

Gregory Maguire

KIRIK KOLLAR AHALİSİ

Türkçesi: Sude Beyza Özcan

RESİMLEYEN DAVID LITCHFIELD

KELEBE

Lucy Lark Prabhaker ve
Maisy James Prabhaker için

GM

Katie, Benny, George ve Maggie için

DL

İÇİNDEKİLER

1	PERDESİZ PENCERELER	9
2.	AY IŞIĞINDA AKŞAM YEMEĞİ	12
3.	YOLCULUK NEREYE?	14
4.	LEYDİ LAHANA	16
5.	YETİŞKİNLERE ÖZEL SIRLAR	20
6.	KARANLIKLAR İÇİNDE BİR MUM	25
7.	DUVARLARDA GEZİNEREN KURTLAR	29
8.	BİZ GERÇEKTEN NEREDEYİZ?	34
9.	DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN ŞEYLER	41
10.	OAKLEAF AİLESİ	45
11.	KAR ALARMI	52
12.	BİR SOYGUN PLANI	58
13.	KOVAN VE BAL	63
14.	CEZALI	70
15.	AÇIK SULARDA	76
16.	KAZAZEDELER	83
17.	GECE YARISI DAVETİ	88
18.	İKİZ BACALAR	95

19.	KİLİT ALTINDA	102
20.	TAVUK ŞİNİTZEL	110
21.	ÖZGÜR AMA BOŞBOĞAZ	120
22.	SİNİR KÜPÜ	127
23.	NAHOŞ	135
24.	BİR BAŞINA	143
25.	TEHLİKELİ ŞEYLER	149
26.	EV SAHİBİNİN SIRRI	155
27.	AYSIZ BİR GECENİN NİNNİSİ	163
28.	ATEŞ	167
29.	SAKLAMBAÇ	174
30.	DÖRT MEVSİM AĞACI	179
31.	ALTIN SARISI	185
32.	BULUNMAK	192
33.	GİZEMLİ BİR YARATIK	198
34.	BİR SÜRPRİZ NOTU	205
35.	BU CİVARLAR	213

1

PERDESİZ PENCERELER

Anne, kendi diktiği perdeleri söküp bir torbaya doldurdu. Pencereler dosdoğru dışarıya, yeni bir hayata bakıyordu artık. “Sanırım zamanı geldi,” dedi Anne. Önlüğünün iplerini sıkıca bağladı ve çocuklarının yüzüne bakmadan sordu: “Hazır mısınız?”

Cress omuzlarını silkti. Ağzı kurumuş ve boğazı düğüm-
lenmişti, konuşamadı.

“Cress, Kip’i senin taşıman gerekecek. Kollarım dolu, sen halledebilir misin?” diye sordu Anne.

Kip huysuz ve inatçıydı: “I-III GİTMEK!”

“Sakin ol,” dedi Anne. “Gitmek yeterince zor zaten. Sen annen için iyi bir yavru ol.” Kip kendini bomboş evin orta yerine attı. Yerdeki yumuşacık halı artık yoktu. Yerleri tekmeleyip ayaklarını incitti ve daha çok ağlamaya başladı.

Anne haritayı, kolileri, torbayı ve havuç dolu valizi yere bırakıp Kip’i kucakladı. Sallanan sandalye artık evde olmadığı için Kip’i ayağında sallıyordu. “Hadi sakınleş yavrum,” dedi. “Böyle olmaz.”

“Oyuncak havucunu istiyor,” dedi Cress.

“Rotty!” dedi Kip.

Anne “Sanırım Rotty’yi paketleyip çoktan gönderdim,” dedi. Cress, “Hayır, Kip’in kapüşonuna sıkışmış. Bak Kip! İşte burada havucun!” Kip, Rotty’yi görünce daha çok ağlamaya başladı, iki gözünden de yaşlar sel gibi akıyordu.

“Evet, artık hazırız,” dedi Anne. Kip kucakta, Cress ise annesinin patisini sıkıca tutar vaziyette son defa evlerinden çıktılar. Bu sefer kimsenin kapıyı kilitlemesine, el sallayıp birilerine veda etmesine gerek yoktu.

2

AY IŞIĞINDA AKŞAM YEMEĞİ

Batan güneŐ, bulutlardan oluŐan file bir torbanın içinde ki yumru bir mandalina gibiydi. Hava serin ve nemliydi. KuŐlar Őarkı sylercesine cıvıldıyordu. Cress “Nereye gidiyoruz?” diye sordu. “GittiĐimizde görürsün,” dedi tersleyerek Anne. Cress anladı ki bu konuŐma burada sona ermiŐti.

Kip sessiz sedasız havucunu kemiriyordu. Fakat Cress, Kip’in “Baba?” diye mırıldandığını sandı. “Baba yok” demeye dili varmadığı için “Kip, bak! Gökyüzünde kesik, küçük bir daire var,” dedi. “Anne, o ay mı?”

“Cress, ayı ilk görüŐün değil bu,” diye yanıtladı annesi. “Sen zaten biliyorsun.”

“Hatırlamıyorum,” dedi Cress. “Geceleri dışarı çıkmama hiç izin vermiyorsun ki.”

Anne cevap vermedi. Yemyeşil otlar, tam da ağızlarına layık bir akşam yemeği gibi görünüyordu. Öyle de oldu. *Ah... Ay ışığında akşam yemeği! Babam olsaydı bunu çok severdi,* diye düşünüp iç çekti Cress.